

Publicerad 2009-10-26 12:32 av A.Q.S

Vattenbegravningen

Vi landar i min värdinnas lägenhet. Spår av hennes barn finns överallt i lägenheten. Gillar det kaoset som barn skapar. Ett tecken på liv och själ.

– Ska vi kaka nu? Eller senare?

– Nja. Kan vi inte kaka lite senare. Jag vill bara ha lite vin. Har varit tunga dagar i gruvan. Massa dårar som konstant stör mig i livet.

– Pratar du om sopmaskinen igen?

– Jaa. Fattar inte hur en sån sak kan få hända. Att inte folk blir galna och lynchar föraren. Men svensken vaknar lydigt som den fogliga slaven han är. Hasar upp och sätter på kaffet och kreaturtuggar ostmackorna. Läser sin fördummande morrontidning och gör sig redo för ännu en dag i kugghjulet.

– Men du, är du säker på att det verkligen hände då? Kanske bara drömde. Du brukar ju ha ganska skumma drömmar. Sedan blir det ju inte bättre av att du dricker ditt vin och tar dina piller för att uppnå sömn.

– Piller som du förser mig med. Jävla langare. Självklart var det ingen jävla dröm. Jag klev ju upp och tittade på aset när han sakta dånade förbi mitt sovrumsfönster. Först trodde jag var nån crackpundare som snott maskinen. Men jag ringde fatighetsskötaren när klockan blev sju...

– Va? Satt du och väntade tills klockan skulle bli sju? Det är ju lite maniskt. Jag skulle alla fall gått och lagt mig igen.

– Kunde fan inte somna om. Jag vart ju arg. Tror det handlade om endorfiner och sånt. Du vet...

– Ingen aning vad du pratar om. Ska vi laga lite käk nu? Annars sitter du fyllnar till i soffan och då har jag ju ingen nytta av dig.

– Du är avskryvård när du säger såna där saker. Du är bara ute efter min kropp. Jag är bara en simpel dildo i dina ögon. Nu känner jag mig billig och smutsig. Våldtagen ända in i min ömtåliga själ.

– Jaja, ta med din våldtagna själ så går vi ut i köket och fixar pizzan nu.

En timme senare sitter vi dästa och vinluriga i soffan och tittar på idiot-tv. Några kändisar som gör något småroligt som vi vanliga medborgare ska SMS-rösta och ha åsikter om. Jag skenar iväg i överljudsfantasier om terrorattacker mot en överfull tv-studio. Laxermedel är ju trots allt en beprövad metod för att göra sin sak hörd i omgivningen.

– Tror du dom har bra säkerhet runt såna där inspelningar?

– Hur menar du?

– Jaa, Mycket vakter å sånt i tv-studion.

– Hur fan ska jag kunna veta en sån sak?

– Ingen aning. Bara nyfi...

Hinner inte avsluta meningen förrän det smäller till ute i köket och det blir svart i hela lägenheten.

– Gud hör bön. Äntligen så slapp vi titta på det där skitprogrammet.

– Vad hände Anders?

– Ingen jävla aning. Tycks ju bara vara din lägenhet som är svart. Jag går och kollar din jordfelsbrytare.

Tar värmeljusstaken som står och brinner på vardagsrumsbordet och går ut i hallen. En svårbeskriven lukt möter mig där ute.

– De luktar ju grillad kyckling och bränt hår här ute. Vi åt väl fan inte hårig kyckling i kväll?

Jag kollar vilken säkring som gått. Ser att det är till spisen.

– Det är den till spisen som gått. Brukar den göra så?

– Bara när jag lagar mat. Vad kan ha hänt?

Jag går ut som en CSI-agent i köket. Sniffar som en blodhund i den dunkla köksluften. Det luktar ännu starkare här ute.

– Kom ut hit i köket och känn på lukten. Stinker ju fan. Luktar ju som ett krematorie här ute.

Insomnia kommer ut i det luktande köket. Hon känner samma dödslukt som jag.

– Konstigt det luktar, vad kan ha hänt Anders?

– Fan vet. Vi får väl undersöka. Det var ju spisen som löste, så problemet kommer ju därifrån.

Jag kollar spisp Plattorna. Alla är avslagna. Tar tag i spisen och drar ut den från väggen. Lutar mig över spisen och kollar in bakom.

– Jaha. Här har vi anledningen. En av dina äckelrätter har ju gnagt på strömsladden.

– Va? Lever den?

– Nää. Den där rätten har nog fått möta sin skapare. Han är lika död som stentvättade jeans var 89.

– Hade du såna?

– Stentvättade jeans? Nä fan. Men jag ville ha.

– Men Anders, vad ska vi göra med den stackars döda rätten nu då? Barnen kommer bli så ledsna.

– Jag tycker vi ska ge den en aktningvärd begravning. Nått fyllt av värdighet och kärlek till din nästgångne vän.

– Vågar nästan inte fråga vilka sjuka planer som pulserar runt i din hjärna just nu. Men utgår ifrån att det är nått avskyvärt alla fall.

– Nja, jag tycker vi ska ge honom en gammelhedninsk vattenbegravning. Det är en typ av ceremoni som anstår en fyrfota gnagare.

– Har aldrig hört talas om sån ceremoni. Vad krävs det för rekvisita för den då?

– Inte mycket. En kakburk, en serveringsbricka, två lakan, några värmeljus och platsmuggar till gravvinet.

Insomnia lommar i väg och plockar ihop det efterfrågade grejorna. Den grejen gillar jag med henne. Finns ett stråk av galenskap i henne. En nyfikenhet på saker som faller ur den urgröpade mittfåran som vi normalt sätt hasar runt i.

– Vad ska vi använda lakanen till då? Frågar hon men skeptisk röst.

– Vattenbegravningar kräver rätt typ av klädsel. Och dresskoden är vita lakan mot naken kropp. Alla fall mot halvnaken kropp.

Vi står klädda och redo i hallen. Lugnet före stormen. Insomnia är vacker där hon står i sitt lakan. Ser ut som en vinserverande budgetversion av Lucia. En dileriumtremens ängel som skänker lindring och mental dimma i plastmuggar.

– Vilken våning bodde dina somaliagrannar?

– Våning fyra. Varför vill du veta det?

– Vi kan ju inte genomföra denna urgamla ritual utan vittnen. Vore hädelse mot gudarna och din rättvän.

– Ok? Och då ska du blanda in mina grannar från Somalia?

– Ja? Har du problem med svarta människor? Är du rasist Insomnia? Det trodde jag verkligen inte om dig.

Jag är chockad och besviken. Du är verkligen inget bra föredöme för dina barn.

Begravningståget tar sina första frireligiösa steg ut genom dörren ut till den nattysta trappen.

– Anders, jag fixar fan inte det här. Det är ju skämmigt. Jag bor ju trots allt här. Grannarna kommer ju tro att

jag är helt störd.

Hissen landar på våning fyra. Vi kliver ut.

– Finns inget sjukt i det här. Nattvard och vattenbegravning är totalnormalt och överfriskt. Vart bor våra mörka vänner?

Insomnia pekar med sömnigt finger mot en dörr.

– Håll upp vinet så tänder jag ljusen.

– Jaja, Men det här alla fall sjukt. Vi kommer att skrämma skiten ur min somaliagranne.

Mitt pastorsfinger dödar sömntystnaden i lägenheten på andra sidan dörren. Två långa signaler för att riktigt klargöra vår trappnärvaro.

Sätter mitt öra mot dörren för att lyssna efter ljud som kunde skvallra om att ett uppvaknade på somaliska konsulatet är i antågande.

– Insomnia, hur sitter mitt lakan?

– Det sitter så bra som ett lakan kan göra på ett rödvinsfyllo klockan två på natten i en trapp.

– Tyst, nu kommer det nån. Tror du dom kan svenska?

– Huruvida dom pratar svenska eller ej är inte den första frågan som borde pulsera runt i din sjuka hjärna just nu.

Det klickar till i låskolven och dörren glider upp.

– Var hälsad min svarta broder, säger jag med gudsnära röst.

Mannen som öppnat dörren står och gnuggar sina ögon. Kanske är han osäker på om synen som träffar hans yrvakna ögon är verklig.

– Hej, får han ur sig med förvirrad röst.

– Vad heter du broder?

– Abdullah.

– Syster Insomnia, ge din bror Abdullah ett kex och en mugg med del heliga flytningen.

Hon luciaskrider fram till vår senaste medlem med sin bricka. På den finns det ett fat med några Mariekex och tre plastmuggar med rödvin i. Abdullah tar med osäker hand en mugg och ett kex.

– Min bror! Döden besökte vår enkla boning i natt. Likt en kallvit dimma svepte den in hos oss för en sekund. När den försvann hade den tagit en själ med sig till andra sidan.

Vår nya vän rycker till, han hade tydligen inte sett vad den genomskinliga kakburken jag håller i min hand innehöll.

– Är det en råttan?

– Ja, min Broder. Det är en nära vän till Syster Insomnia som återtagits av sin skapare.

Vår mörka vän tittar på råttan, sedan på Insomnia och mig. Kan se hur tankarna för inbördeskrig i hans hjärna. Alla referensramar han hade om svenskarna ligger lika eldödade som råttan i kakburken.

– Vad vill ni mig då?

– Syster Insomnia och jag skulle vilja att du slog följe med oss och gav vår vän en värdig vattenbegravning.

– Vattenbegravning?

– Ja. Av vatten är vi komna och till vatten ska vi gå.

– Men jag ska jobba i morron.

– Ingen fara min bror. Ceremonin är lika värdig som den är kort. Du är hemma i din varma säng om tio minuter.

– Ok, vänta. Ska sätta på mig.

Dörren stängs och för första gången känner jag mig lite dum. Stå draperad i ett lakan med en död råtta i en kakburk är ett mentalt hopp ut i det okända, även för mig.

– Tror du han kommer tillbaka?

– Ingen aning. Fattar inte varför jag jämt ska bli indragen i nå sjukt så fort du kommer och hälsar på. Varför kan vi inte sitta i soffan som alla andra?

– Vad är utmaningen i det? Sitta i en soffa glo på nå skitprogram klarar ju vilken dåre som helst av. Och inte fan skulle du minnas den soffsittarkvällen lika bra som du kommer att minnas det här.

– Det är i för sig sant. Men det gör ju inte den här saken friskare eller normalare. Det är ju trots allt jag som måste möta den där personen i hissen på måndag.

– Jaja, nu ska du inte ta upp såna triviala saker som hissmöten. Du måste se den större helheten. Den friska friheten.

– Finns inget friskt eller större i den här saken. Har fan knappt hämtat mig efter förra vändan du var här.

– Haha, den gången var rolig. Ett minne för livet.

– Det var inte kul på nått sätt. Höll på att spy när jag såg henne några dagar senare. Hon vankade fram som en psyksjuk anka.

Det skramlar till i dörren och den glider upp igen. Vår nya vän står påklädd och redo för att ta del i det djupreligiösa som står på tur. I halvmörkret bakom honom tycks jag kunna skymta hans frus oroliga ögon.

– Är du redo Broder Abdullah?

– Ja, svarar han och ger rättkadavret i kakburken en föraktfull blick.

Vårt begravningsståg klyver den svala nattluften. Jag går först, Abdullah i mitten och Insomnia avslutar vårt totalreligiösa trevagnståg som i maklig takt rör sig mot slutmålet. Vattnet. Den segflytande och nyheliga ån som rinner genom Eskilstuna.

Grupperingen är framme.

– Anders, hur tänkte du göra det här då?

– Göra? Vi ska självklart följa de urgamla traditionerna från 600-talets Syd-Indien.

– Och det innebär?

– Du säger några väl valda ord om din döde vän. Sedan skickar jag ut honom i åns mittpunkt med ett mäktigt kast. Så min kära Insomnia, säg några väl valda ord nu så ska jag värma upp min kastarm.

Vår nyväckte somalian står och lyssnar på vår konversation.

– Ta lite mera vin Abdullah.

– Tack, ska du verkligen kasta ut den i vattnet.

– Ja, av vatten är vi anlända, av vatten ska vi avgå.

– Av vatten? Det är väl jord dom säger? Frågar Insomnia småspydigt.

– Ägna inte din sörjande hjärna åt den typen av tankar. Bad inte jag dig att förbereda ett tal?

– Jo du gjorde ju det. Ska jag börja nu?

– Ja, inled talet syster Insomnia.

– Vår kära rättvän Trixe har idag lämnat oss. Han ko...

– Trixe? Fan är det för namn på en råtta? Låter ju som sydstatshora. Vi döper om honom till Balthazar Den Fyrfotade.

– Men han hette ju Trixe.

- Ovidkommande vad han hette när han satt i sin bur. Nu när återförenas med sin skapare ska han heta Balthazar Den Fyrfotad. Fortsätt ditt minnestal nu.
- Okej. Balthazar Den Fyrfotade har idag lämnat oss. Han kommer att vara djupt saknad av oss alla. Räcker det så?
- Ja.
- Tar några steg bakåt som en spjutkastare i en OS-final. Höjer kakburken över mitt huvud en slagkraftig utgångsposition. Två snabba steg fram och en massiv armrörelse och Balthazar är luftburen i den mörktysta natten. En sista luftfärd för att hjälpa vår vän att nå råtthimmlariket.
- Kakburken landar ute i ån med ett värdigt plask. Jag har en skum hållning till döden. Är inte rädd för den. Ser den mera som en belöning och befrielse. Hade jag inte haft min dotter och en morbida kärlek till att må dåligt hade jag nog plockat ner skylten och sålt av mitt innehav för länge sedan.
- Hoppas lådan sjunker Anders. Vore ju dumt om den flöt i land och några barn hittade den.
- Haha, kan nästan se rubrikerna i eran morrontidning. BESTIALISKT RÅTTMORD I NATT. POLISLEDNINGEN I KRISMÖTE. Kanske tar Efterlyst upp fallet. Hasse Aro frågar med myndig röst om någon känner igen den döda råtten på bilden. Autism-GW klagar mumlande att 95 % av råttmorden utförs av en kvinna.
- Sluta Anders. Orkar inte höra dina sjuka utläggningar nu.
- Förlåt syster Insomnia. Du är i sorg och överkänslig. Men låt mig försäkra dig att lådan sjunker. Jag använde det östtyska mönstret vid håltagningen.
- Östtyska? Såg ju mest ut som du stod och fyllehögg.
- För det otränade ögat kanske.
- Du menar väl det friska?
- Är det färdigt nu? Frågar Abdullah med en viss nervositet i rösten.
- Ja, min broder. Ceremonin är över. Nu kan du återgå till din slumrande familj.
- Efter en promenad under tystnad står vi åter i hissen. Med ett mjukt ryck saktar den in och stannar på vår mörka väns våningsplan. Han tittar en sista gång på mig och Insomnia.
- Vi står åter i värdinnans hall. Insomnia plockar undan brickan och jag står tyst och tänker igenom vad som just har hänt. En sekund av kontemplation för att sammanställa intrycken.
- Jag går och lägger mig nu. Jag är helt slut i hjärnan efter kvällens galenskaper. Säger hon med trött röst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren A.Q.S med Poeter.se id #1375 innehar upphovsrätten